

Núm. de causa: Execució– 60000147/2018

Núm. de rotlle: TSJP-0000112/2019

AUTE 18-2020

PARTS:

Apel·lant: Sr. L.D.M.S.

Advocada: Sra. Sandra JIMENEZ GONZALEZ

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-quatre de gener del dos mil vint.

En el recurs d'apel·lació interposat contra el aute de data 26 d'agost de 2019 dictat pel Tribunal de Corts en la causa núm. 6000147/2018, seguida per un delictes major continuat de tràfic de producte estupefaent marihuana en la modalitat d'introducció i venda en gran quantitat i de cessió a menors d'edat. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per Aute de 26 d'agost del 2019, el Tribunal de Corts decidia:

“Desestimar la petició de compliment de la pena de presó ferma imposada al domicili amb control monitoritzat, formulada per la lletrada Sra. Sandra JIMENEZ GONZALEZ en representació del seu defensat L.D.M.S.”.

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentat Aute interposà recurs d'apel·lació la representació de L.D.M.S., considerant que no es demana la mesura de substitució per tal d'evadir el compliment de la pena sinó per quant el seu defensat presenta una patologia somàtica que assenta a nivell cardíac, consistent en un aneurisma múltiple ventricular.

Sol·licita a representació de L.D.M.S., la revocació de l'aute objecte de recurs i per Altressí sol·licita la practica d'un nou informe per part del servei de medicina legal i forense per tal d'establir la salut, física i psiquiatria del seu defensat.

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal per informe de data 9 d'octubre de 2019 s'oposa al recurs formulat, interessant la confirmació íntegra de l'Aute objecte de recurs, per quant considera que la situació de presó ferma únicament pot ser substituïda per les causes legalment establertes, que en aquest cas no concorren.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la petició de compliment per L.D.M.S. de la pena de presó en el seu domicili no pot ser acordada per la Sala, tot i reconeixent la gravetat de les patologies patides pel recurrent i que el compliment de la pena en el centre penitenciari suposa un increment del risc de patir complicacions cardíaques, segons conclou el metge forense en el seu informe de data 9 de desembre de 2019.

Així, l'article 208.1 del Codi de Procediment Penal estableix que *“el compliment a Andorra de les penes privatives i restrictives de llibertat s'ajusta al que disposen les lleis especials i els reglaments corresponents”* i l'article 3 del Codi Penal diu que *“no pot executar-se cap pena ni cap mesura de seguretat en cap altra forma que la prescrita per la llei”*.

El Batlles i Tribunals ens trobem vinculats al compliment de la llei i no podem, encara que sigui per motius humanitaris, acordar l'arrest domiciliari del Sr. M. malgrat la seva actual situació.

L.D.M.S. no es pot beneficiar de la substitució de la resta de la pena de presó que li queda per complir per l'arrest domiciliari previst a l'article 210 del Codi de Procediment Penal perquè no ha complert la meitat de la pena i, a més, perquè ha estat condemnat per un delicte contra la salut pública.

Tampoc pot accedir a la semilibertat i a la llibertat condicional perquè no ha complert la part de la pena exigida per l'article 230 del Codi de Procediment Penal.

II.- CONSIDERANT: que és cert, com aprecien el Tribunal de Corts i el Ministeri Fiscal, que el Sr. M. malgrat la seva patologia cardíaca, que no és objecte de discussió, va cometre el greu delicte contra la salut pública quina pena està complint i també va cometre altres delictes, de forma que la seva malaltia no ha estat un impediment per a delinquir, coneixent les conseqüències que li podia comportar aquesta activitat delictiva en cas de ser descobert, condemnat i haver de complir la pena que se l'imposés.

Però això no obsta al fet d'estar diagnosticat d'un aneurisma ventricular amb insuficiència ventricular lleu extrasístoles ventriculars, TDAH i trastorn mixt amb ansietat i que aquesta ansietat es veu agreujada en situacions d'aïllament i privació de llibertat. Segons l'informe forense, una situació d'ansietat i estrès mantinguda en el temps suposa un increment del risc de patir arrítmies cardíques en obligar al miocardi a treballar en condicions fisiològiques de sobrecàrrega, causant la ruptura de l'aneurisma ventricular o bé angines o infarts de miocardi.

Mantenir l'actual estat d'empresonament de L.D.M.S. suposa, per tant, un increment del risc vital, raó per la qual tots els especialistes que l'han tractat i la metgessa forense consideren que no és recomanable mantenir la situació d'empresonament.

Malgrat això, la legislació andorrana no contempla, com si fan les d'altres països veïns, per raons humanitàries una solució alternativa al compliment de la pena a la presó pels malalts terminals o pels que pateixin malalties molt greus quan l'empresonament posi en perill la seva vida.

Així, a Espanya, a una persona que pateixi una malaltia molt greu amb patiments incurables se li pot suspendre l'execució de la pena sense cap condició, llevat que no se li hagi suspès una altra pena pel mateix motiu -article 80.4 del Codi Penal- i si està ja complint la pena pot accedir a la llibertat condicional quan hi hagi perill per a la seva vida, amb l'única limitació de que la seva perillositat sigui escassa, en el sentit de que el pronòstic de que torni a delinquir no sigui positiu -article 91 del Codi Penal i concordants de la Llei General Penitenciària-

A Alemanya, l'article 445 del Codi Processal Penal contempla la possibilitat de diferir l'execució de la pena si el condemnat pateix alguna malaltia que signifiqui perill imminent per la seva vida o si té una condició física que faci incompatible l'execució immediata de la pena amb les condicions de l'establiment penitenciari.

A França, l'article 720.1.1 del Codi de procediment Penal, salvo que existeixi risc de tornar a delinquir, preveu la suspensió de l'execució de la pena o de la resta que falti per complir per els condemnats que pateixin malalties potencialment mortals o quin estat de salut sigui permanentment incompatible amb el manteniment de la seva detenció.

Per això, la Sala remetrà una còpia d'aquesta resolució al Consell Superior de la Justícia a fi de que, si així ho considera, proposi al Govern la necessitat de promoure una reforma de la llei processal i penal que permeti al òrgan judicial competent per executar una pena privativa de llibertat acordar, amb les mesures de control que s'estimin oportunes, la suspensió de l'execució de la pena, l'accés a la llibertat condicional o la imposició d'una pena alternativa de les persones que tinguin malalties terminals o molt greu quan el seu empresonament suposi un risc per la seva vida, sempre que el perill de que torni a delinquir sigui escàs valorant la naturalesa i circumstàncies del delictes comès.

I és que el que no es pot fer, per molt greu que sigui la malaltia o el risc de mort que l'empresonament suposi, és deixar en llibertat a una persona si ha risc important de que torni a delinquir.

Procedeix, per tant, desestimar el recurs, sense perjudici de que la simptomatologia ansiosa del Sr. M. sigui degudament tractada al centre penitenciari i s'adoptin les mesures necessàries per a que el seu empresonament mentre duri repercuteixi de la forma menys negativa possible a la seva salut física i psíquica.

II.- CONSIDERANT: que malgrat haver estat desestimat el recurs, les característiques e interès de les qüestions plantejades determinen que no s'hagin d'imposar a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta segona instància.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de LD.M.S. contra el aute de data 26 d'agost de 2019 dictat pel Tribunal de Corts en l'executòria núm. 60000147/18

2.- Confirmar íntegrament dit aute.

3.- Declarar d'ofici el pagament de les despeses processals.

4.- Remetre un testimoni d'aquesta resolució al Consell Superior de la Justícia.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.